4. Üles töusnud surnu.

Üks saana mees surnud ära teda pestud puhtost ja pandud walged riided selga nii kui köigil surnutel ja pandud akna alla aseme peale maha. Öhtu tulnud palju inimeisi kokko surnud walwama lugenuwad ja laulnuwad kunni kella kahe teistkümmneni, siis akanud rahwas kodu tükkima, naene ütelnud: „Minge kui tahate, mis ma oma mehest kazdan ega me alwast ei elanud et siis ei julge olla, et ehk tuleb kätte tasuma." Rahwas lähnud kodu ja naene jäenud üksi tuppa surnud mehe päitsesse lugema. Surnu liigutanud esite käsi ja jalgu, peale selle töusnud ülesse ja lähnud ukse juure pannud selja wastu ust ja wahtinud kurja silmadega ~~na~~ naese otsa. Korraga löödud wastu ust ei surnu ole sest tähelgi pannud, teist korda löödud wasta ust, mees ei ole~~gi~~ liigutanudgi ega ukse juurest ära läinud, kolmat korda löödud wasta ust siis tulnud üks walges riides

naiste rahwas sisse. Ja akanud naesega törelema, ütelnud: „Seda ei tohi olla et üks inimene surnu juure jäeb olgu ta oma mees, wöi oma laps ikka peab rohkem juures walwama." Mehele ütelnud: „Mis sina siin weel wahid kui sa oma asemele ei saa." Mees lähnud asemele ja wötnud riide peale, ja jäenud surnust, ega ole enam elusse töusnud.

5. Kodu käija.

Üks kortsi mees Rombärg nimi surnud ära, temal jäenud naene ja palju raha maha; siis akanud ta kodu käima oma naist ja raha ~~wah~~ waatamas. Iga öösi nähtud teda ise moodu muudetud olema, tulnud köndinud akna taga ja lähnud sisse naese juure. Naene ei ole muidu saanud kui toonud öpeto ja, kes önnistanud maja ära, ja käinud kabelis önnistanud ka mehe aua ära, et siis ei saa midagi naesele teha, aga wäljas kraapinud ta seina ja ~~kiunud~~ ikke kriunnunud